

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljskih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21—
Za samo večerno izdanje 12—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejšje vesti.

New-York 12. Neka brzojavka iz Kingstona poroča, da se je večeraj ob zalivu Guantanamo izkrealo 600 ameriških vojakov, ki so razobesili ameriško zastavo na ruševinah utrdb ter so požgali hiše, da bi se zavarovali proti rmeni mrzlici.

Madrid 12. Glasom neke zasebne brzojavke se je aoloženje v Manili nekoliko zboljšalo. Garnizija v Manili je pripravljena na najodločnejši odpor proti upornikom. V vojaštvu je najbolji duh, pa tudi prebivalstvo je mirno in zaupno. Dela na utrdbah so dovršena. Snujejo se dobrovoljni bataljoni dobrovoljcev.

London 11. Vesti, prihajajoče iz Petrograda, dajejo umeti, da zdravstveno stanje carice ni ravno najbolje. Vsled zadnje bolezni je jako oslabela. Čuje se, da carska dvojica na željo carice odide za nekoliko časa v Darmstadt.

Petrograd 11. Petrograjske »Vedomosti«, ki so glasilo ruskega ministerstva za vnanje stvari, pišejo o položaju v Bosni in Hercegovini: Skoro minejo štiri desetletja, odkar je berlinski kongres poveril Avstro-Ogerski nalogo, da uredi upravo v Bosni in Hercegovini. Ta naloga se dosedaj ni izvajala tako, da bi odgovarjalo pričakovanjem, vsaj kolikor se dostaje zanimanja za usodo slovanskega pravoslavnega prebivalstva v zasedenih pokrajinah. Pravoslavnim so se jemala korak za korakom svoboda in njih prava do lastnega jezika in lastne cerkve. To prebivalstvo je obubožano tako, da bi zadoščala jedna sama slaba letina, da bi se oglasila lakota. Članek zaključuje ztrdilom, da nezadovoljnost mej duhovščino in pravoslavnim prebivalstvom Bosne in Hercegovine je velika, česar ne bi smeli prezirati na Dunaju.

Brno 11. Nemei v Brnu so sklenili, da zaprejo vsa okna in spuste doli zavese po vseh onih ulicah, po katerih se je pomikal večeraj sprevod, prirejen od Čehov povodom slavnosti Palackega.

Dunaj 11. Poljski in češki klub ter Slovanska krščansko-narodna zveza so prosili ministerskega

predsednika, grof Thuna, da bodi seja prihodnji terek. Pričakuje se, da te tri skupine že v tej seji podajo skupno izjavo. Grof Thun da je odgovoril, da ta želja popolnoma odgovarja njegovim namenom, kajti v tej seji hoče odgovoriti tudi na interpelacije radi dogodkov v Gradcu. Ako bi pa grof Thun — iz katerega-koli vzroka — ne mogel odgovoriti, pa priobči svoj odgovor v katerem vladnem listu.

Gradec 11. Govori se, da grof Gleispach pojde na dopust. Dopust da bode trajal tri mesece.

Dunaj 11. Raznesla se je vest, da je avstrijska kvotna deputacija že stavila pozitivnih predlogov za določenje prispevka obeh polovic države za ukupne potrebe. To vest se je tolmačilo tako, da hoče avstrijska deputacija priti nekako nasproti zahtevam ogerske deputacije. Danes pa trde, da je ta vest, če ne drugega, vsaj prezgodnja. Res je sicer, da hoče avstrijska deputacija staviti celo vrsto predlogov, da se približa stališču ogerske deputacije, ali ti predlogi, se še niso stavili. Morda pa se postavijo v jutranji ukupni konferenci. — Vsakako ni izključeno — ozirom na koncilijantne namene obeh deputacij — da pride vendar do kakega sporazumljenja.

Dunaj 11. »Neue Freie Presse« piše, da se toliko avstrijska kolikor ogerska deputacija za določenje kvote kažeti bolj popustljivi, nego sti bili na prejšnjih pogajanjih.

Dunaj 11. »Politische Correspondenz« javlja, da je tukajšnji zastopnik Grške po nalogu svoje vlade in v imenu grškega naroda izrekel globoko zahvalo ministerstvu za vnanje stvari povodom redno izvršene odprave turške vojske iz Tesalije.

Kandijska (na Kreti) Sedaj, ko so turški vojaki popolnoma ostavili Tesalijo, so se pričela zopet pogajanja o avtonomiji, ki naj bi se privolila Kreti. Sodi se, da vsled teh pogajanj pride kmalo do provizorične vlade na rečenem otoku, kateri bodo glavni činitelji izvzeti iz domačega prebivalstva.

Dunaj 12. V terek bode gotovo seja zbornice. Predsedniki klubov desnice so brzojavili po-

slaneem, naj pridejo gotovo na Dunaj, da ne bi bil vsprejet predlog za otvorjenje razprave o odgovoru grofa Thuna na interpelacije radi dogodkov v Gradcu. Skoro gotovo, pa bode ta seja zadnja, ker ni upanja, da bi prišlo do izvolitve jezikovnega odseka. Za slučaj da se doseže mej tem kako sporazumljenje gled kvote, skliče se zbornica zopet v septembru.

Dunaj 12. Dobro razpoloženje v kvotni deputaciji ogerski ni trajalo dolgo. Čim da je doznala o sklepu avstrijske deputacije, predlagati kvoto z 60.4 % za Avstrijo in 39.6 % za Oggersko (druga poročila govore o 38.5/10 % za Oggersko) so gospodje takoj opustili svojo spravljalivost. Ni dvomiti, da ogerska deputacija odkloni avstrijski predlog.

Bolean 12. Večeraj je bil v mestni hiši velik shod v protest proti Wolfvim napadom na škofa tridentinskega. Zbor je sklenil škofu udanostno adresu ter je izrekel svoje ogorčenje na napadih, katerim je bil predmetom škof tridentinski.

Na pravo pot!

I.

„Ni bila glavna napaka za naš narod, da je majhen, glavna hiba je bila, da so bile majhne ideje, ki so vodile naše zastopnike.....“
„Slovenec“.

»Slovenec« od minole sobote je priobčil nastopni članek:

Nedavno smo objavili članek: Ob smrti uri državne zbornice, katerega nam je doposlal dr. K. Ta članek je vzbudil veliko pozornost mej zavednimi Slovenci. Načrtana je v tem članku nova politična smer, za katero je Slovenecem stremiti, ako se hočemo vzdržati nasproti navalu tujstva. Treba nam je gojiti vsestransko zvezo s Hrvati, v narodu samem pa vzbujati zanimanje za javno življenje ter širiti zdrave ideje krščanske demokracije mej narod, da se bode isti zavedal kakor svojih dol-

na desno, oni na Vojtehu — na levo. Ovčar, pomislivši nekoliko, je krenil na levo; nemara radi tega, ker je bil Vojtehov sled bolj razločen, ali nemara radi tega, ker je imel rajše to žival.

Proti poludnevu, hodé neprestano za sledom, je dospel Matija že blizo vasi, kjer je prebival župan Grohovski, Polžev boter. Ker ni bilo več daleč, zašel je Matija k Grohovskemu, računaje na to, da mu dajo jesti, ker je bil že lačen in mu je sirota že jokala na rokah.

Dobil je župana v sobi, uprav ob času, ko ga je oštevala žena — kar tako, brez vzroka. Orjaški kmet, sedeči na klopi ob steni, je oprl jedno roko ob mizo, drugo pa ob okno ter poslušal babje ujedanje takim ugledom, kakor bi mu v občinskem uradu čitali navestilo. Ta ugled pa vendar ni bil odkritosrčen, kajti vsikdar, kadar je vtaknila žena glavo med lonce, se je Grohovski zleknil in zeval, ali se po glavi s stisleno pestjo bil, kremžeči se o tem tako grdo, kakor da mu je to besedičenje že davno zamrzelo.

(Pride se).

PODLISTEK.

104

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

Konja sta bila za Polža delavna stroja, a za Ovčarja — prijatelja in brata. Kdo je koprnel na tem svetu za njim, kdo ga pozdravljaj, stopajočega v hlev, ali se poslovljaj z njim, odhajajočim, ako ne Vojteh in Kaštan? Toliko let so bili skupaj, trpeli revščino, pomagali drug drugemu, zabavali se v samoti in evo, danes — teh prijateljev ni več! Nekdo ju je vkradel, odpeljal ju v nadlogo in on, Ovčar, je privolil v to.

Matijeu se je zdelo, da čuje njuno razgetanje. Zapazila sta, reveža, kaj ju čaka ter kličeta hlapea na pomoč. »Grem! grem!« je zamrmral. Na jedno roko je vzel dete, gorjačo pa v drugo ter šepaje odšel za skedenj. Še ozrl se ni na kočjo, kajti nagleda se je, kadar se povrne s konjema.

Za skednjem je zagledal erknene Burka, toda ni imel časa misliti nanj, kajti evo, zapazil je

sled konjskih kopit, vtisnenih v sneg, kakor v vossek. Tu je bilo videti veliko kopito Kaštanovo, tam popačeno kopito Vojtehovo in tam — so tatje sedli na nju ter odjezdili korakoma. Kako so se čutili varne! Toda Ovčar vas najde, dasi je šepav in slab, kajti že se je sprebudila v njem kmečka trma. Ko bi tudi zbežali na konec sveta, on pojde za njimi na konec sveta; ko bi se tudi zakopali v zemljo, on jih z rokami izkoplje iz zemlje; ko bi tudi zleteli v nebo, on dospé tudi do neba ter bo molčé stal pri vratih, dokler s svojo upornostjo ne jame presedati svetnikom, da se razbeže po nebu ter mu oddajo konja.

Sled s polja je zavila na cesto, ki drži v župljansko vas, toda zginila vendar ni. Matija jo je dobro videl ter čital v njej vso historijo potovanja. Tu se je Kaštan spotaknil, tu preplašen Vojteh skočil s poti in tam je tat skočil s Kaštana ter popravil na njem uzdo. Ali so bili to gospodje ali tatje? Prišli so krast v novih škornjah; celo plemič bi se ne sramoval iti v takih na lov...

Pred župljansko vasjo je Matija spoznal, da sta tatova krenila z ceste in — kar je še hujše — vsaki na svojo stran: oni, ki je jezdaril Kaštana,

žnostij tako tudi svojih pravic. Ni bila glavna napaka za naš narod, da je majhen, glavna hiba je bila, da so bile majhne ideje, ki so vodile naše zastopnike v javnem življenju; živeli smo v političnem življenju, rekli bi, od danes do jutri, premalo oziraje se na velike ideje, ki jedine ohranjajo narode in jih delajo srečne.

Na to je treba delovati vzlasti v sedanjih zmedenih javnih razmerah v državi. Pogled na te razmere v Avstriji je tak, da mora vsakega pravega avstrijskega domoljuba napolniti z iskreno žalostjo, a ga mora tudi vspodbuditi na podvojeno delavnost, da narod, kateremu je sin, pripravi za vse resne dogodke, ki nas morda presenetijo v kratkem. Kakor nekdanj tako hočemo tudi sedaj Slovenci biti v zvezi z Hrvati svojemu vladarju branik na jugu, vtrjen, nepremagljiv branik proti raznim drugorodnim izdajicam.

Zato pa treba, da svoj narod organizujemo gospodarski, da bo združen v raznih gospodarskih organizacijah vsepošno branil svojo zemljo ter sam uživati njene sadove, ki jih pridobiva iz nje v potu svojega obraza. Mi nečemo biti tlačani na svoji zemlji in ako nečemo tega, treba, da se otresemo tujega gospodarskega jeroštva. Zato pa je posamičnik preslab, zato treba gospodarske organizacije. S tega stališča motrimo gibanje na gospodarskem polju, s tega stališča z veseljem pozdravljamo snovanje gospodarskih zadrug in sicer tembolj, ker vidimo, da duh solidarnosti vedno bolj prodira v naš narod, ki je od dne do dne vedno bolj prepričan, da le složnim gospodarskim delom nam je mogoče rešiti našega kmeta, trgoveca, obrtnika in delavca. Vsem tem stanovom treba domačih gospodarskih središč, na katere se bodo mogli naslanjati posamični, da ne padejo z vsem svojim imetjem v nenasitno žrelo zemljelačnega tujca.

Pred vsem pa ne smemo pozabiti na tem delu na naše **obmejne straže**, ki so vsled pritiskanja Nemcev in Italijanov v največji gospodarski nevarnosti. Zato smo z veseljem pozdravili misel, katero so nedavno sprožili slovenski državni poslanci na Dunaju, da naj si Slovenci osnujejo gospodarsko društvo, kateremu bi bil glavni namen proti navalom „Südmarke“ in „Lega nazionale“ braniti gospodarsko posest našega naroda, vzlasti na njegovih mejah. Slovenski državni poslanci so bili vsi tega prepričani, da je osnovanje takega gospodarskega društva neobhodno in nujno potrebno, bili so pa tudi tega menenja, da za to treba složnega dela vseh Slovanov.

Tudi mi smo prepričani, da bi tako društvo vsepošno delovalo le tedaj, ako se v njem združijo vsi Slovenci, ako temu društvu vsi Slovenci postavijo na razpolago vse svoje dosedanje gospodarske organizacije, ki bi uprav v takem društvu našle nekako središče, dobivale potrebnih poučil ter bi svoj denar nakladale verno in sicer na take kraje, kjer bi ob enem poleg dobrega gospodarjenja zase skrbele za ohranitev domače zemlje in za preskrbovanje obrtnikov in trgovecev v takih krajih, kjer jih Slovenci potrebujemo neobhodno za svoj obstanek.

Pričakujemo zato trdno, da naši državni poslanci porabijo v ta namen vzlasti zadnje dneve svojega bivanja na Dunaju ter da razvesele Slovence z novico, da je preskrbljeno za podlago, na katero bi se osnovalo gospodarsko društvo v varstvo slovenske zemlje na naših mejah.

O naši organizaciji.

Poročal Fr. Orel na zborovanju slov. učit. društva za koperski okraj.

(Dalje).

Da naše učiteljsko društvo ne more zaznamovati nikakeih uspehov do sedaj, krivo ni društvo ne njega posamični člani, kriva je le nesrečna uprava in tužno položnje, ki vlada v tej revni pokrajini.

Istrski učitelj je trpin v pravem pomenu besede.

U gmotnem oziru se moremo primerjati le tovarišem z Goriškega; v nekaterih drugih obzirih, katere omenim v naslednjem, pa smo še na slabšem.

Na ljudskošolskem polju orjemo mi ledino. Sedaj živeči rod v Istri je zrastel brez šole. Tudi nastopajoča generacija je uživala pouk le deloma. Z malimi izjemami smo mi komaj drugi ali tretji

učitelj, kateri službuje po ustanovitvi šole. To pa omenjam za to, da se nam ne bode očitalo, ker se ne moremo ponašati v šoli takimi uspehi, kakoršnjih želimo mi in kakoršnjih dosežajo drugod.

Novi stroj ne funkcionira še tako, kakor bi si človek želel. Ljudstvo bi reklo, da se mora vdelati. Tudi na novoustanovljeni šoli ni tačega uspeha, kakoršnjega si želi učitelj, ker ljudstvo, ne imajoče še pojma o šoli, ne vé ceniti iste ter ne podpira učitelja v njegovem delovanju. Da je prva šola družina, o tem ne treba, da izgubljam čas. Neumrlj A. M. Slomšek je rekel: »Učitelji v šoli sadijo otrokom nauke v glavo, sv. kreposti v srce, polivati in pleti jih pa morajo oskrbniki doma.« In koliko Vas, čestiti tovariši, bi moglo reči: »Pri meni ni tako, stariši podpirajo šolo.« Povsod imamo celo taceh družin, ki podirajo, kar je zgradil učitelj. A v posebni meri jih nahajamo tukaj.

Evo torej prve posebnosti v službovanju istrskega učitelja!

Kaj pa naj rečem o šolskih zgradbah? Te so take, da človek, če jih ni videl, ne verjame opisu. Sicer pa, gospoda, da se mi ne bode očital pesimizem, povdarjam, da tudi tu ni pravila brez izjeme. Za opis jedne take zgradbe poslužujem se besed nepozabnega hrvatskega pesnika in pripovedovalca A. Šenoec.

»Vredno je, da ju vidiš (šolo namreč) i bilo bi mi još draže, da dodje pred oči onej gospodi, koja su vrhovni glavari naših škola. Bar bi imali prekrstiti se dva i tri puta. Pomisli si ogromno povečanu, bielu škatulju, vrlo dugačku ali neširoku, nevisoku. Škatulja na svih je uglovih prilično razpucana. Na njoj sedi orijaški krov od stare, hrdjave slame. U krovu se gljegdje vide i školje, koje su svakako udoban put kiši i sniegu. U zidinah urezana su malena okna, tako sitna valja zato, da nedodje suviše friška zraka do diece. Čelo ciele škole prema trgu vuče se na drvenih stupičih nekakav triem pod strehom, a pred glavnim vratima stoji nekakov zidani ulaz sa stubami. Stupiči triema stranom su nagnjili, stranom od ervi raztočeni, te ti se mogu svaki čas i streha i stupovi srušiti na glavu.«

Ako povdarim, da so naša šolska poslopja krita z opeko, česar bi pa tudi ne bilo, če bi sploh istrske hiše ne bile krite z opeko, potem se v obče vjemajo naša šolska poslopja s tem popisom. Pomislimo nadalje, da imamo tukaj večinoma le jednorazrednice z nad 100 otrok — jaz celo nad 200, — kateri radi pretesnega prostora in pomanjkanja klopi sedé deloma po oknih deloma po tleh, potem imamo drugo posebnost na ljudskošolskem polju istrskem.

Da ima ljudska šola, kakoršna je, nasprotnikov in to tudi v viših slojih, pokazal je Ebenchohov šolski predlog v lanskem zasedanju državnega zbora, kateri predlog je naperjen proti ljudskemu šolstvu v obče, napram omiki in napredku ter napram samostojnosti učiteljskega stanú. (Dr. Česnik govoril na zborovanju Zaveze v Celji.) V označenju, kako govoré naši nasprotniki šolstva, bodi mi dovoljeno zopet poslužiti se Šenoec:

Tajnik vprašuje novo došlo učiteljico: »Jeste izučili škole?«

»Jesam, gospodine bilježniče! Evo moje svjedočbe!«

»Pustite, pustite, draga, papir je papir i podnosi svaku laž, kao što magariac svačije batine. Ja do svjedočbe ne dam ništa, znam da kod tih varoških frajljica evate samo eminencija, a u istinu ponajviše same su to tikvice. Nego kod nas treba skupiti pamet, moja draga, kod nas to nije šala. Našu siromašna občina troši silu novaca za svoju školu, više nego može, nego što treba. Do vraga, ta gospoda zagrebačka htjela bi od naših glupih seljaka in seljanka stvoriti same filozofe. Tu imaš geografiju, ortografiju, vragografiju, historiju i noriju i zologiju i volologiju. Čemu biesa sve to prostoj duši? Ja, moja draga, nisam bio ni malo zato, da dobijete vi to mjesto. Za prvo niste domača kei, nitko vas ne poznaje i Bog zna, jeste li za taj učiteljski posao; za drugo, koštati ćete nas puno novaca.«

Gospodje tovariši! Da število teh, ki tako mislijo o šoli je tema, posebno pa pri gospodih, katerim je poverjena uprava te dežele, uvažujući še vedno Paulo Sarpijev predlog, da bi ta pokrajina gotovo odpadla, ako bi napredovala, o tem ne dvomite. (Pride še.)

Politični pregled.

„Österreichische Correspondenz“ o raz-

merah v Trstu. Gori imenovanemu listu pišejo: »Iz srea ste nam govorili, ko ste rekli, da revolucija na ulici zmaga le tedaj, ako je duševna revolucija že popred premagala — vladajoče. V nas v Trstu, in na Primorskem sploh, odloča že leta sem ulica ob podanih prilikah. Vladajoča italijanska stranka poseza najraje po argumentih ulice, ako ne more drugače doseči svojih ciljev, idočih za tem, da bi popolnoma iztrebili Slované na Primorskem in da bi iz tega območja napravili čisto italijansko deželo. Ista stranka ščuva prebivalstvo, podkupuje denarjem ljudi iz najnižih slojev, le-ti demonstrirajo, revoltirajo, in, žal, v zadnjih letih so skoro vsakokrat dosegli postavljeni si cilj. Tako n. pr. povodom afere napisov po vseh treh primorskih pokrajinah, kajti namerovane večjezične tabele še do danes niso razobešene in mnogo sodišč je brez vsake table. Jednako se je zgodilo pred nekoliko leti v Trstu ob namerovanem slovenskem misijonu, ki je bil preprečen po ščuvanjih; in zadnjič radi duhovskih konferencij v Trstu. Ulica zaprečuje torej pri nas tudi verske čine. In dočim so se pred leti preprečile slovenske propovedi pri sv. Antonu novem in so se omejile na cerkev sv. Jakoba, so pa v najnoviji čas preprečili slovenske propovedi tudi v tej cerkvi. »Mangiando vien l'appetito« in Italijani dobivajo v resnici vedno več apetita, da bi požrli Slované. Vsako popuščanje pred demonstranti deluje na njih glavarje le vspodbudljivo. Svojedobno se jim je posrečilo odpraviti še živečega in razmerno zdravega škofa Glavino, in sedaj delujejo na to, da bi odpravili sedanjega škofa Šterka. Isti je storil mnogo za Italijane; ali ker jim ne more in ne sme privoliti vsega, ker skrbi tudi za verske potrebe Slovanov, hočejo, da mora proč. Gospodovalna italijanska stranka v Trstu, v kateri imajo prvo besedo državljani židovske vere, in po katerih se ravna tudi italijanske stranke v Istri in v Gorici, hoče vladati tudi nad katoliško cerkvijo, ker že gospoduje povsod drugod in ker le še v cerkvi naleta na nekoliko ovire o poitalijančevanju dežele. O tem se ne plaši pred revolucijo na ulici, ker se je dobro skazalo tudi to sredstvo!

Spravljivost Nemcev. Na Moravskem je kakih 70% Čehov in 30% Nemcev. In vendar gospodujejo Nemei nad 2/3 zavednega prebivalstva. Tako razmerje je tako nenaravno že samo po sebi, da se je moralo le studiti človeku, ako je čul, kako so se Nemei — in žnjimi tudi avstrijske vlade — sklicevali na Moravsko kakor na nekakov izgled glede mirnosti odnošajev. Slednjič so sprevidelj Nemei sami, da za dolgo se ne bode moglo vzdržati tako nenaravno razmerje, ako jim ne pomore kaka zvijača. Zvabili so torej Čeha na neko spravno akcijo. S prvega se je mislilo res, da Nemei zaresno mislijo na odpravo vsaj najhujih krivic. V resnici pa je bila le prevara. To je pokazala zadnja seja odseka za spravo, ko so se nemški govorniki oglašali z novimi zahtevami in so jednostavno pogoltnili poprej dano besedo. S tem so pokazali, da jim ni do sprave. Pogajanja so se torej razbila in svet ve sedaj, da Moravska ni tisti Eldorado, kakor trde Nemei. No, po prizadevanju veleposestnikov se je odložila stvar in se pogajanja v mesecu avgustu prično zopet.

Vojna med Španko in Ameriko. Ne, ni treba, da je človek ravno strokovnjak v vojnih stvarih, da more pogoditi, koliko so vredna vsa ona bombastična poročila Amerikanov o dogodkih pred Santiago de Cuba v minolem tednu. Ako bi bilo res, da so poškodovane vse španjske baterije, porušene vse utrbe v Santiago in da je admiral Cervera se svojim brodovjem kakor v kleščah in da ni rešitve zanj, potem mora vsakdo zmajevati z glavo samega strmenja: kako to, da Amerikani niso izkoristili teh zanje toli ugodnih uspehov, oziroma stiske Španjcev? Kako to, da onim bombardovanjem ni sledil ni jeden sam odločilen čin? Kako to, da še danes ni niti jednega ameriškega vojaka na kubanskih tleh! Ob takem popolnem porazu Špancev — o kakoršnjem so uverjali Amerikani — bi bila poslednjim vendar prava igrača, izkreati vojaštva in topov v Santiagu ter v zvezi z ustaši — saj so govorila ameriška poročila tudi o 6000 ustašev, ki se bližajo Santiagu — napasti Špance tudi na suhem ter prisvojiti si mesto!! Faktično pa ga ni te dni niti jednega sa-

mega poročila o kakem važnejem dogodku na bojišču, razun vesti, da so Amerikani minole sobote zopet nekoliko streljali na Santiago, da so poskusili tudi, stopiti na kopno, da pa niso dosegli ničesar. Amerikanske krogelje niso napravile nikake škode in amerikanske ladje — velike ladje so ostale v primerni daljavi —, ki so se hotele bližati obrežju, so se morale umakniti zopet.

Po naši sodbi je položenje približno tako: Cervera res ne more iz pristanišča. Amerikani pa ne morejo do njega v pristanišče. Špancem je pa to le po godu, da morejo v varnem zavetju čakati na prihod rezervnega brodovja. Narobe pa je za Amerikane: njim znači sleherni dan le zgubo. Kajti v sedanjem času velikega deževja na Kubi bodo operacije na kopnem — tudi če bi se posrečilo Amerikanom, stopiti na kopno — težavneje od dne do dne. In to deževje traja redno do meseca oktobra. To so nalivi, o katerih nimamo mi niti pojma. V maju začena padati voda, ki vsled tropične vročine zopet izhlapeva sproti, se zgošča in zopet — pada. Tako se vrsti do jeseni. Lahko si je misliti, kaka so pota tedaj in kako more biti vojski, ki mora kampirati pod milim nebom, sosebno pa vojski, kakoršna je amerikanska, ki vodi seboj — parfimerije in druge priprave za teoleto. Ta doba je grozno nezdrava in bi bolezniki zahtevala na tisoče in tisoče žrtev. In v resnici trdi poročilo iz Madrida, da se na amerikanskem brodovju že pojavlja rumena mrzlica.

Španci poznajo dobro vse te okolnosti in vedo, da se jim na Kubi ni bati hudega do jeseni. Zato pa madridske vesti oporekajo energično menenju, kakor da bi bili Španci sporazumljeni z vnanjimi listi, ki pišejo za sklep miru. „Mi — tako pravijo — nismo stavili takega predloga; ako pa pride naši vladi takov predlog od drugod, ga mora ista odkloniti uljudno ter izjaviti, da se hoče bojevati do zadnjega«. Mi sicer ne jemljemo po črki te izjave samosvestja in menimo, da bi tudi Španci prav radi dali govoriti seboj, ali o tem pričajo vendar te besede, da se poslednji nikakor ne občutijo obnemogle.

Domače vesti.

Visokorodni gosp. grof Alfred Coronini je pristopil kakor deležnik naši tiskarni ter je s tem dokazal zopet, da mu je na srečo razvitek vsake važne narodne ustanove. Izrekajoči visokorodnemu gospodu grofu svojo iskreno zahvalo na častnem nas priznanju naših naporov na narodnem polju, ne moremo si kaj, da ga stavimo v izgled mnogim našim narodnjakom, ki imajo narodnost vedno na jeziku, ki pa se odtegajo takoj, ko je treba dejansko dokazati svoje rodoljubje.

Občni zbor telovadnega društva „Tržaški Sokol“ se bode vršil dne 28. t. m. ob 9. uri zvečer v prostorih »Slovanske Čitalnice«. Ozirom na to, da naš »Sokol« v tekočem društvenem letu ni mogel vršiti glavne svoje naloge, to je gojenja telovadbe, kersí odbor, upoštevaje skromne društvene gnotne sile, ni upal najeti primernih prostorov za telovadnico, treba bo priti na občnem zboru na čisto v tem pogledu. Zato bi bilo želeli, da se udje, ki so vstrajali in ostali zvesti sokolski zastavi, v polnem številu udeleže občnega zbora. Razven navadnih toček, običajnih na občnem zboru, razpravljala se bodo vitalna društvena vprašanja. Nekaj bo treba ukreniti, da se društvo povrne zopet na ono pot, po kateri je pred par leti začelo korakati lepo in nadebudno. No, zato je treba le združenih sil in trdne volje vseh udov. V tekočem društvenem letu smo imeli le malo prilike do sestankov, da bi eventualno skupno razpravljali društvene stvari; čule so se le posamične želje, kako in kaj bi trebalo ukreniti, a do kakega važnega koraka ni prišlo. Dvignimo se in pokažimo, da imamo dovolj življenskih sil v sebi, da hočemo živeti in ne životariti! Pokažimo to dejanji, a ne samo besedami — kritikovanjem! Pridite torej na zborovanje vsi! — Na zdar! ODBOR.

V pojasnilo. — Prejeli smo in objavljamo: Z ozirom na vest, priobčeno v »Edinost« o odpravi pete maše v cerkvi sv. Antona novega, prosimo Vas, da pojasnite v svojem listu, da se je rečena peta maša odpravila jedino zato, ker so odredile višje cerkvene oblasti, da v jedni in isti cerkvi in istega dne sme biti le jedna **peta latinska maša**. Po takem ni smeti govoriti o kaki animoznosti žup-

nega urada pri sv. Antonu novem nasproti slovenskim vernikom.

V proslavo cesarjevega jubileja. Iz okolice nam pišejo dne 12. junija t. l.: Velecenjeni g. urednik! Kakor sem čital v dični naši »Edinosti«, priredi pevsko društvo »Zvon« (prej »Pevsko in bralno društvo«) na Opčinah svojo letošnjo veselico v proslavo 50-letnega plodonosnega vladanja našeg cesarja Frana Josipa I. Tu se nudi pač lepa prilika, da pokaže vsakdo izmed nas ljubezen do širne, mogočne domovine svoje Avstrije in do svojega dobrega, milega, človekoljubnega vladarja, ki želi, da se njega 50-letnica ne praznuje praznim hrupom, pojedinami, vriščem itd., ampak dobrimi, blagimi dejanji in koristnimi ustanovami. Kedo je, ki bi ne ubogal tako dobrega, tako skrbnega očeta? Vseled tega je sklenilo omenjeno društvo, da čisti dobiček veselice bodi namenjen ustanovi za stipendije ubogim okoličanskim dijakom. Bolje pač ni mogoče ustreči želji Našega preljubljenega vladarja; bolje ni moči podpirati velike in vzvišene ideje odbora, ki se je že konstituiral v ta namen med trž. Slovenci. — Predragi mi okoličani, mili mi bratje! Ako se mestni Slovenci toliko brigajo za naš najdraži, največji zaklad, za steber prihodnosti naše — za naše otroke — kako naj bi se ne potrudili mi, ko gre za blagor naše lastne krvi, ki naj bi kedaj dvignila rojstno svojo zemljo do milejše sreče, do večega blagostanja?

Torej: kedor le more, naj pohiti na to veselico, da postavimo, četudi sicer ne veliko, pa vendar moralno, močno in trdno podlago nadaljnemu nabiranju za to plemenito ustanovo. Na ta način pride gotovo čas, ko

»Delo in trud nam nebo blagoslovi«; pride zlati čas, ko mnogokateremu okoličanskemu dijaku ne bode trebalo več klanjati se »tujčevi roki«, a postane vsejedno koristen ud človeške družbe, vnet Slovence, veren kristijan, zvest Avstrije, požrtvovalen rodoljub in goreč ljubitelj mile nam zemlje okoličanske. Kakor tak pomore gotovo tudi drugim sorojakom po besedah našega ljubljence Gregorčiča:

Odpri sree, odpri roké,
Otiraj bratovske solzé.
Sirotam olajšuj gorjé.

S tem bo na najlepši način blagoslovljal spomin onih, ki so položili

Mali dar — na altar
Domovini — in mladini,
K' tere ud — bil je tud'
On nekda, In sedaj
Vživa sad — mladih nad,
Lepih sanj — s pomočjo
Milodarov, ki so dali
Jih žrtvali — drugi zanj.

Na veselo svidenje dne 3. julija t. l. v mnogobrojnem številu na prijaznih Opčinah vabi vse okoličane in njih prijatelje Star okoličan.

(Opazka uredništva. Ker bo dne 3. julija velika narodna slavnost v Sežani — tudi v prid tržaškim Slovencem — smo uverjeni, da vrli Openci ukrenejo takó, da ne bosti kolidirali ti dve pomembni slavnosti.)

Znamenje odnošajev. Včeraj je bila sveta birma v župni cerkvi pri sv. Jakobu. Presvetli vladika je dospel do cerkve po 9. uri. A kar ostrmeli smo, ko smo videli, da ni bilo nikogar na mestu, ki bi bil vsprejel višega pastirja. Vladika je šel v cerkev sam se svojim gospodom kapelanom!! Gospod župnik je prišel pačasi še le potem, ko je bil škof že kake četrt ure v cerkvi. Ni-li to tudi znak odnošajev v cerkvi, iz katere je prišlo prvo znamenje zadnjim velikim bojem proti škofu in slovenskim propovedim?!

Ali je res?! »Piccolov« dopisnik iz Gorice javlja, da se v Ločniku odslej ne bode propovedovalo več tudi slovenski, kakor do sedaj, ampak samo italijanski. Za danes vprašujemo le: ali je res?!

Velika slavnost v Sežani se ne bode vršila 26. t. m., ampak dne 3. prihodnjega meseca. Odredilo se je tako na željo sežanskih in tržaških rodoljubov. Odbor »Tržaškega Sokola« je sklenil v svoji večerajšnji seji, da se udeleži te slavnosti korporativno in z zastavo.

Iz Pazina smo prejeli in objavljamo: Tu Vam pošiljam na ogled kuverto, ki sem jo prejel iz Ljubljane. V istej so bile srečke in drugi spisi samo v nemškem in laškem jeziku. Naslov se je glasil: Magistrat der Landes-Hauptstadt Laibach. Wohlgeboren Herrn Dr. Dominik Trinajstich,

Landtagsabgeordneter und Advokat. Mitterburg-Pisino Kstld.

Za nagrobni spomenik pokojnemu tovarišu in vrlemu členu »Del. podp. društva« Andreju Benčini, so darovali: Odborniki »Del. podporn. društva« 7 kron 5 nvč.; nadzorniki istega društva 4 krome 35 nvč.; Pirih Ivan 2 kroni; po 1 krono: Turk Jože, Šaražin Luka, Žitko Frane, N. N.; Babič J. 60 nvč.; Rep A. 50 nvč.; pet peveev 36 nvč.; Novak J. 30 nvč.; po 20 nvč.: Hervatin M., Šnebelj J., Ferluga A., Trebec A., Švagelj A., Ribarič Š., Vertovec A., Pegan V., Prele Š., Pipan M.; po 15 nvč.: Gombač H., Može P.; po 10 nvč.: Vatovac I., Prele A., Oražen M., Olarič A., Curk F., Barič I., Brezavec I., Volčič V., Brajda L.; po 5 nvč.: Besednjak A., Berntič, N. N. Skupaj 28 kron.

Nekoliko pojasnila. V nas se je ukoreninila navada, da se vse prerado obrača do narodnih krogov, kadar treba pomoči v potrebi. Temu ni oporekati. Gorjè, ako bi si ne pomagali jeden drugemu! Žalostno bi bilo, ako bi kazali kamenno sree za brata, trpečega bedo in morda tudi glad. Vse bi bilo prav, ako bi ne bilo — zlorab. A ker postajajo zlorabe vedno pogostejše, smo se odločili napisati te-le vrstice.

Pred časom je prišla k nam neka ženska, ki je prosila pomoči za-se in za dvoje otročičev, ker da je mož v zaporu. Ponesrečil da je radi narodnega mišljenja svojega. Mi smo malec poizvedovali o stvari in smo doznali, da dotičnik nikdar ni bil v našem taboru, da ni ponesrečil zaradi narodnosti, ampak zato, ker se je zoperstavljal policijskim organom povodom — socijalistiških demonstracij. Vsaki trenotek prihaja v naše uredništvo oseb, zagotovljajočih, da so njihove družine narodne od nog do glave, a neredko se moramo prepričati pozneje, da je takim prosilecem narodnost — deveta briga; da njih otroci, ne le da niso narodni, ampak da ne umejo niti jedne same slovenske besede. Zadnji čas slišimo, da se neka družina jezi na narodnost svojo in našo zato, ker je bil člen iste obsojen zaradi težkega telesnega poškodovanja ob taki priliki, da ni koristil čisto nič naši stvari in je prav brez vse potrebe zašel v nesrečo.

Ob velikem številu resnično naših in ki so v resnični potrebi pač ni možno zahtevati od naših narodnih krogov, kateri morajo nositi itak velik narodni davek, da bi podpirali tudi ponesrečence in njih družine — **takih** siučajev. Zato smo se odločili, da izjavimo danes na tem mestu in odločno, da odslej ne bomo priporočali nikogar več, ako ne bomo povsem gotovi in na jasnem. Kakor rečeno: mi imamo mnogo res potrebnih, glede katerih nas veže sveta dolžnost, da skrbimo zanje po svojih močeh in te svoje bomo priporočali še na dalje, toda za one, ki so kaj zagrešili nepremišljeno in ne iz narodnih uzrokov, se ne moremo brigati mi. To pa tem manje, ker mnogokrat dobiva podporo tak nenaš na škodo našega. Naši predali so odprti vsakemu nesrečnemu narodnjaku, ali zlorabljeni se ne bomo dajali več. Toliko v pojasnilo onim, ki se čutijo Slovence le tedaj, kadar kaj potrebujejo od nas.

Saj bi, ako bi mogli, radi podpirali vse reveže, vsakega nesrečnega človeka. Toda velike potrebe na jedni strani in nedostatnost sredstev na drugi strani nas silijo, da se moramo omejevati le na one, ki so ostali zvesti rodu svojemu.

Izlet „Jadranske Vile“ iz Sušaka v Trnovo-Bistrico. — Pišejo nam: Ne morem si kaj, draga »Edinost«, da bi Ti ne sporočila prav na kratko, kako diven dan smo doživeli v naši lepi dolinici v nedeljo dne 5. t. m. Splošno se je zatrjevalo: »Tako lepe slavnosti še nisem bil deležen!« Kaj čuda?! Saj so prihiteli k nam vrli bratje Hrvatje, mile sestrice Hrvatice! Privedel jih je blag namen, da v besedi in dejanji pokažejo ljubezen in simpatije do sosednjega in bratskega jim malega naroda našega. Presrčen je bil pozdrav na postaji od obeh strani: g. predsednika »Jadranske Vile« in jednega naših društvenih odbornikov!

Skozi Trnovo, kjer so v lahnem vetriču plapolale trobojnice z slednje hiše, pomikala se je množica izletnikov in domačinov proti Il. Bistrici.

Ob 6. uri se je začel koncert, katerega čisti dohodek je namenjen v podporo šolske družbe sv. Cirila in Metoda za Kranjsko in Istro.

Užitek, ki smo ga imeli par naslednjih ur, je bil neopisen! Tamburaši, ki so udarjali pod

vodstvom znanega skladatelja g. Broža, so nas očarali v resnici. Jedna točka je ugajala bolj od druge. Kako vztrajnostjo, točnostjo in veseljem je igrala ta nadejalna hrvatska mladina! In ko so društveni pevci tako lepo zapeli mnogo svojih in še več naših priljubljenih pesmi, ko je vsakdo — premagan od navdušenja in radosti, začuvši prve glasove pesmi »Lepa naša domovina« in od brata Čeha intonirano »Kje dom je moj« — pridružil svoj glas onim pevcom, vstal in razkril svojo glavo, — tedaj sem si želela, da bi mogla vse moje drage sestričice Slovenke vsaj z daleka zreti in slišati vse to in biti deležne teh srečnih trenutkov.

Predolgo bi se mudila, ako bi hotela opisati vse lepe govore različnih gg. govornikov. Vsakdo je iskal najlepših besedij, da bi bolj živo naslikal notranjost svojo v teh svetih trenutkih.

Toda, prišla je ura ločitve. Topiči so utihnili, baloni zginjali s svojih častnih mest, da opravijo službo svojo še do postaje, zadnja raketa je poslala proti nebu svoj ognjeni izlivi, baklje in bengalične luči so razsvetljevale pot proti kolodvoru, po kateri se je pomikala vsa vesela družba med petjem, godbo in v magični svetlobi. Neopisnim zadovoljstvom smo čuli od več izletnikov, milih nam gostov, zatrjevanje: »Ta dan nam ostane neizbriseno v spominu!« Da, da, ni je moči, da bi ga mogla izbrisati tudi nam!

Razstali smo se na kolodvoru ponavljaje zopet in zopet: »Da bi se kmalu zopet videli!«

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu je podarila gospodičina Franica Čibej društveni pečat. Načelstvo jej izreka tem potom svojo zahvalo.

Okrajna bolniška blagajna. Minoli teden je obolelo 381 udov, ozdravilo 344, bolanih je še 977. 74 bolnikov se je zagrešilo proti zapovedi zdravnikov. Podpora je bilo izplačanih 8.811.98 kron.

Politijske vesti. — Aretirani so bili: 23-letni težak Ernest Šigon iz Trsta sinoči ob 8 uri, ker je kradel nageljne; radi istega prestopka sinoči zvečer ob 8 uri 19-letni težak Fr. Piculin iz Trsta v Kolonji; 36-letni Iv. Viola iz Gradišča in 44-letna Franja Buskin iz Trsta danes ob 3 uri zjutraj radi javnega škandala.

Koledar:

Danes v ponedeljek 13. junija: Anton Padovanski.
Jutri v torek 14. junija: Bazilij, šk.; Elizej prerok.
Solunski: Izhod ob 3. uri 39 min. Zahod „ 8. „ 21 „
Lunin: Izhod ob 12. uri 23 min. Zahod „ 2. „ 46 „
Ta je 25. teden. Danes je 163. dan tega leta, imamo torej še 202 dni.

Različne vesti.

Grozen naliv so imeli v noči mej petkom in soboto v Zagrebu in po okolici. Vse ulice so bile poplavljene. Na nekaterih mestih je narasla voda do jednega metra. Vsa škoda, ki jo je povzročila ta katastrofa znaša nad pol milijona. Take nevihte ne pomnijo tam stari ljudje. Voda je vlačila po ulicah zagrebških stvarij, težkih na cente. Gasilci so delali neumorno se svojimi sesaljkami. Sreča v tej nesreči je ta, da se ni pogubilo — kolikor je znano do sedaj — nobeno človeško življenje.

Zadnje vesti.

Buenos-Ayres 13. Predsednikom argentinske republike je bil izvoljen general Rora.

Washington 11. Predsednik Mac Kinley podpiše danes zakon o pokritju vojnih troškov. Liste za subskripcije se zaključijo dne 14. julija.

Madrid 13. Danes bode v zbornicah na dnevnem redu razprava o filipinskem prašanju, ki utegne biti zelo živahna. O večerajšnji ministerski seji se varuje stroga tajnost. Minister za unanje stvari se je izrazil, da mu brani domoljubje, govoriti o sklepih ministerstva.

New-York 13. List »New-York Herald« je dobil brzojavko iz Washingtona, kjer je povedano, da odide vojaštvo generala Schafterja prav gotovo iz Keywesta. (Neka druga brzojavka pa pravi, da je general Schafter dobil nalog, naj za sedaj ostane v pristanišču Tampa, ker se je raznesla govorica, da so opazili 4 španske ladje. V pristanišču Tampa se delajo priprave za odklonitev eventualnega napada s torpedi od španske strani. Možstvo je ostalo na brodih, kjer močno trpi vsled vročine in ker je stlačeno skupaj.)

Dunaj 13. Jutrnje seje zbornice poslancev ne bode. Državni zbor je odložen! Tako se je sklenilo, ker se je izjalovil zadnji poskus za dosego kakega sporazumljenja o jezikovnem vprašanju. Parlamentarni krogi pa se uverjeni, da se zbornica zopet snide na jesen. Mej tem časom hoče vlada nadaljevati svoja prizadevanja za dovede stranke do kakega sporazumljenja.

Dunaj 13. Vlada izvede da podlagi § 14.: proračun, davek na sladkor in uravnavno uradniških plač.

Brno 13. Povodom prihoda župana praškega, dr. Podlipnega, na slavnosti Palačkega, so bili tu veliki izgredi, organizovani od Nemcev. Policieja je zaprla 150 oseb. Kolikor je znano dosedaj je 10 oseb lahko ranjenih.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.		Od for.	do for.
Pižol: Koks	100 K.	—	—
Mandoloni	—	—	—
svetlorudeči	—	—	—
temnorudeči	—	—	—
kanarček	—	—	—
bohinjski	—	—	—
beli veliki	—	—	—
„ mali	9—	9-25	
zeleni dolgi	—	—	—
„ okrogli	—	—	—
mešani hrvatski	7-25	7-50	
„ štajerski	—	—	—
Maslo fino štajersko	—	—	—
Ječmen , št. 10	—	12-75	—
„ „ 9	—	13-50	—
„ „ 8	—	15-50	—
Zelje , kranjsko	—	—	—
Repa ,	—	—	—
Krompir , štajerski	—	—	—
Proso , kranjsko	10—	10-25	
Leča , kranjska	—	—	—
Speh	50—	60—	
Mast	60—	60-50	
Kava , Mocca	146—	148—	
„ Ceylon Plant. fina	154—	156—	
„ Portorico	152—	154—	
„ Guatemala	103—	105—	
„ San Domingo	104—	105—	
„ Santos najfinejši	90—	91—	
„ srednjejši	88—	89—	
„ srednji	84—	85—	
„ Santos navadni	100 K.	78—	80—
Sladkor , Centrifugal I. vrste	—	37—	37-25
„ Centrifugal II. vrste	—	—	—
„ Concassé	—	38—	38-25
„ v glavah	—	38-25	38-75
„ razkosani	—	38-75	39—
Riž , italijanski fini	—	22-50	23-50
„ italijanski srednji	—	21-25	21-75
„ Japan, fini	—	—	—
Raugoon , extra	—	15-75	16—
„ I.	—	14-75	15—
„ II.	—	11-50	12—
Petrolej ruski, v sodih	—	16-40	16-50
„ v zabojih od 29 klg.	—	6-15	—
Olje , italijansko najfinejšo	—	73—	74—
„ italijansko srednjejšo	—	65—	66—
„ bombažno amerik.	—	30—	30-50
„ Malaga	—	38—	—
Limoni mesinski	zaboj	5—	7—
Pomaranče mesinske	—	8—	10—
Mandeljni dalmatinski	100 K.	—	—
„ Bari	—	68—	102—
Pinjoli	—	78—	80—
Rožiči dalmatinski	—	—	—
„ puljski	—	13-50	14—
Smokve puljske	—	—	—
„ grške v venicah	—	16-75	17—
Sultanine	—	54—	57—
Vamperli	—	35—	36—
Čebele	—	40—	42—
Polenovke , srednje velikosti	—	37—	38—
„ velike	—	34—	35—
„ male	—	39—	40—
Slaniki v velikih sodih	—	—	—
„ v 1/2 „	—	—	—
Zreple najfinejše	—	6-60	6-70
Modra galica	—	22—	22-50

Slovenskega stenografa

vsprejme s 1. julijem 1898.

Dr. OTOKAR RYBAR, odvetnik
v Trstu.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste
od sloveče originalne znamke

„Styria“ v Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,
ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.
Glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Vila na prodaj

v Tomaju pri Sežani,

pri cesti, sama na sebi, med Tomajem in Dutovljem, pred hišo je sadni vrt, za hišo pa vinska gorica, nekoliko travnika in mali log.
Naslov: F. Karis, Dutovlje, poste restante.

Nova centralna čevljarnica

v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev

za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

„SLOVENKA“

Glasilo

slovenskega ženstva.

Izhaja v Trstu

kakor priloga „Edinosti“ vsako drugo soboto.

Naročnina znaša: Za nenaročnike „Edinosti“ za vse leto 3 gld., za naročnike „Edinosti“ pa 2 gld. — Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu „Slovenke“, naročnina pa upravnistvu „Edinosti“, ulica Molin piccolo.

Dolžnost in ponos vsake rodoljubne Slovenke bodi, da je naročena na ta edini leposlovni list našega ženstva ter da ga priporoča o vsaki priliki svojim prijateljicam in znankam. — Slovenke! Delajte na to, da se ta vaš list vspne do zaželjene višine, da se razširi tako, da nijedna hiša ne bode pogrešala tega lista. Vsak uspeh „Slovenke“ bode jasen dokaz za vednosti in napredovanja slovenskega ženstva.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razan nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdaji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via della Pesa št. 5. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Aquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Michele št. 7. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Šklednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ na železniški postaji v Nabrežini in v Gorici v tobakarni gosp. Josipa Schwarz v Solski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“